

Sygn. akt V GC 65/13

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Skowron
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marzenna Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. U.**

przeciwko (...) **Spółka z o.o. w J.**

o zapłatę kwoty 17.702,43 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego do nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.01.2013r. sygn. akt V GNc 1952/12, który utracił moc w całości.

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.702,43 zł (siedemnaście tysięcy siedemset dwa złote i czterdzieści trzy grosze wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.07.2012r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.303,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

V GC 65/13

UZASADNIENIE

Powód A. U. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w B. w pozwie przeciwko pozwanemu (...) sp. z o. o. w J. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 17.702,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10.07.2012 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany nie dokonał zapłaty całości wynagrodzenia za wykonaną przez powoda stolarkę okienną objętą fakturą vat nr (...) z dnia 02.04.2012 na łączną kwotę 16.024,34 euro. Towar został odebrany przez pozwanego, zaś usterki stwierdzone przy odbiorze zostały usunięte i pozwany odebrał towar bez

zastrzeżeń. Mimo dwukrotnych wezwań pozwany nie zapłacił pozostałej części ceny w wysokości 4.184,18 euro, tj. kwoty dochodzonej pozwem.

W dniu 02.01.2013 r. Sąd Rejonowy wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zarzucił nienależyte wykonanie zobowiązania polegające na istnieniu wad części zamówionego towaru o łącznej wartości 4.184,18 euro, które to wady nie zostały nadal usunięte. Podał, iż pozwany wielokrotnie zgłaszał, także na piśmie zastrzeżenia. Wadliwe okno zostało zamontowane w dniu 06.07.2012 r., zaś pozwany reklamację złożył w w dniu 19.07.2012 r. Powód natomiast lakonicznie i bez uzasadnienia odmówił spełnienia roszczeń pozwanego.

W replice powód, ustosunkowując się do sprzeciwu pozwanego wskazał, iż zarzuty strony pozwanej dotyczą zupełnie innego zamówienia. Dzieło będące przedmiotem sporu zostało prawidłowo wykonane i nie było objęte postępowaniem reklamacyjnym. Powód dochodzi zapłaty ceny za wykonanie okien plastikowych dla tzw. „projektu A.”, zaś pozwany powołuje się na wady okien aluminiowych, wynikających z zamówienia pozwanego u powoda okien aluminiowych dla inwestycji (...).

Pozwany ustosunkowując się do powyższego wskazał, iż oba zamówienia są ze sobą związane, co wynika z korespondencji elektronicznej z dnia 11.07.2012 r., czego powód dotychczas nie kwestionował. A w stosunkach profesjonalnych brak odpowiedzi stanowi akceptację danego stanu rzeczy. Strona pozwana podniosła, że warunkiem dostarczenia okna dla projektu D. (później zareklamowanego) była uprzednia zapłata. Aby uniknąć błędów, albowiem okno to było w swoich wymiarach nietypowe, obmiar został zlecony wykonawcy. Wówczas też powód został poinformowany o wspólnym rozliczeniu obu projektów. Podniósł także, że wadliwość okna dla projektu D. ujawniła się dopiero w dniu montażu i tego samego dnia zgłoszono też zastrzeżenia w obszernej korespondencji elektronicznej. Nadto zarzucił, iż powód ignorując zgłoszenie reklamacyjne i występując z niniejszym pozwem czyni ze swego prawa użytek sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa i zasadami współżycia społecznego. Pozwany wskazał również, iż oba projekty stanowią umowy oznaczonego rezultatu, a nie starannego działania, a oczekiwanym rezultatem było prawidłowe wykonanie stolarki okiennej, od czego uzależnione zostało kompleksowe rozliczenie obu projektów.

Nadto powołując się na treść art. 639 kc pozwany wskazał, iż podstawą odmowy wypłaty wynagrodzenia powodowi za projekt A. był „brak gotowości” jego wykonania poprzez uprzednie rozliczenie projektu D. i zignorowanie reklamacji w tym przedmiocie.

Z ostrożności procesowej strona pozwana oświadczyła, iż zgłasza zarzut potrącenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obie strony procesu są przedsiębiorcami, powód jako przedsiębiorca, pozwany jako spółka prawa handlowego.

Dowód: wydruk z CIKRS dot. pozwanego k. 44-48,

Pozwany w kwietniu 2012 r. zamówił u powoda okna plastikowe w kolorze matowy antracyt dla tzw. „projektu A.”. Powód skierował do pozwanego ofertę zawierającą nie tylko cenę, lecz także szczegóły techniczne i wymiary okna. Okna zostały odebrane w miejscowości A.. Usterki stwierdzone po przewozie, zostały przez powoda usunięte (bezsporne). W dniu 02.04.2012 r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę vat obrazującą przedmiotowe zamówienie na łączną kwotę 16.024,34 EUR. W dniu wystawienia faktury vat zapłacono 11.840,16 EUR, pozostało do zapłaty 4.184,18 zł (tj. kwota 17.702,43 zł dochodzona pozwem).

Dowód: oferta (...) - OG k. 8-15, faktura vat nr (...) k. 16, dokumenty WZ k. 17-19

Wcześniej, w styczniu 2012 r. pozwany zlecił powodowi wykonanie nietypowego okna (zakresie konstrukcji) w na potrzeby Hotelu (...) w miejscowości D.. Było to okno narożne ze skrzydłami (szybami) położonymi względem siebie pod kątem 120° . Skrzydła okna nie miały tych samych wymiarów. Prawe skrzydło było szersze (wymiar poziomy 2615 mm). Okno miało być wykonane z aluminium z powłoką odporną na mgłę solną.

Miało to być okno „pilotażowe”, celem ustalenia i wyeliminowania wad i usterek w związku z jego specyfiką, przed podpisaniem umowy na komplet okien w obiekcie./k. 128 v/

W związku ze specyficznym charakterem okna, pomiarów otworu okiennego na miejscu dokonali pracownicy powoda. Na miejscu w dniu 19.01.2012 r. (w Belgii) wskazano im wybrane 4 miejsca do pomiaru, ostatecznie za wymiary wyjściowe dla dzieła wybrano otwór okienny, który nie był w żaden sposób oznaczony (budynek wielopiętrowy). Po wykonaniu pomiaru strony udały się na rozmowę z architektem, podczas której architekt wskazał, iż po prawej stronie otworu okiennego będzie dobudowana ścianka ogniowa. Podczas wykonywania pomiaru ścianka ogniowa nie była wybudowana. Według informacji architekta miała ona mieć wymiar 51 mm. Ta okoliczność została uwzględniona w ofercie z podanymi wymiarami okna. Strony prowadziły również korespondencję w sprawie ściany ogniowej.

Obiekt, w którym miało być zamontowane okno ma specyficzną budowę architektoniczną (fała) oraz jest położony nad brzegiem morza. Strony ustaliły, iż za „prototyp” okna zapłata nastąpi z góry. Wynagrodzenie zostało uiszczane przez stronę pozwaną przed dostarczeniem dzieła /bezsporne/.

Strony ustaliły, iż montaż wykona samodzielnie pozwany. Pozwany w ten sposób testował również innych wykonawców, celem ewentualnego wyboru najlepszego i ewentualnego zlecenia mu wykonania okien w całym obiekcie.

Dowód: oferta dla projektu D. k. 50 i 50 verte (rysunek techniczny), k. 114, rysunek techniczny i dane techniczne każdej ze stron okna dla projektu D. k. 51 i 51 verte, uzupełnienie oferty (pismo z dnia 20.04.2012 r.) k. 96 i k. 118-120, korespondencja w sprawie wykonania dzieła k. 115, korespondencja stron w sprawie sposobu montażu okna (maj 2012 r.) k. 49, korespondencja stron w sprawie dostarczenia okna k. 52, faktury vat związane z projektem D. (za pomiar nr (...), za okno, za obróbkę blacharską nr (...), za elementy montażowe i dostawę nr (...))k. 74,75,76, korespondencja e-mail z dnia 19.04.2012 r. k. 98 i k. 116-117, dokumentacja projektowa i związana z pomiarami k. 99-102 i 108-112, dokumentacja dot. konstrukcji okna i materiałów k. 102 i 107, fotografia obiektu Hotelu w D. k. 113, zeznania świadków: K. S. (1) k. 88 verte – 90 verte, R. L. (1) k. 128 verte-130.

Okno zostało wykonane i dostarczone na miejsce na początku 23.05.2012 r. przesyłka została sprawdzona przez pozwanego pod kątem kompletności. Wskazano na pęknięcie szyby, którą dostarczono 06.06.2012 r. W pozostałym zakresie zawartość przesyłki odebrał R. L. (1) zastrzeżeń. Wykonane okno miało wymiary takie jak określone w zamówieniu, w projekcie i w ofercie.

Dowód: korespondencja stron dotycząca sposobu wykonania montażu z rysunkami k. 121-123, dokument WZ z dnia 23.05.2012 r. k. 97 i 124, korespondencja dotycząca dostawy szyby k. 125-126, dokument WZ z dnia 06.06.2012 r. k. 127, zeznania świadka K. S. k. 88 v-91v,

Montaż okna nastąpił w dniu 29.06.2012 r. Wówczas okazało się, że okno jest za wąskie o około 4-5 cm, a jego wysokość uniemożliwia ustawienia go w pionie (brak miejsca w otworze).

Brak jest danych czy okno zostało zamontowane w otworze okiennym, z którego brano wymiar. Brak jest danych czy ścianka ogniowa została wykonana zgodnie z projektem. Brak jest danych czy przy odbiorze R. L. sprawdził wymiary okna z projektem i zamówieniem.

W dniu 03.07.2012 r. „contruction manager” - R. L. (1) (związany ze stroną pozwaną umową zlecenia) zgłosił powodowi problemy z montażem, ujawnione przy montażu okna i sugerował zwrot wynagrodzenia konkretne otrzymanego przez powoda.

Dowód: dokumentacja fotograficzna z datownikiem k. 61-62 i k. 103, korespondencja e-mail – zgłoszenie wad k. 56, odpowiedź powoda k. 54-55,

W odpowiedzi na zgłoszenie wad powód proponował dostarczenie przez niego poszerzenia ramy celem dokręcenia do ramy okna i uzyskanie żadanego wymiaru ślusarki oraz nieodpłatne dostarczenie profilu adaptacyjnego. Jednak w zakresie zbyt dużej wysokości okna powód wskazywał, iż okno nie zostało zamontowane w otworze okiennym, który był mierzony.

Dowód: odpowiedź powoda na reklamację k. 54-55,

Powód kierował do pozwanego wezwania do zapłaty w dniach: 06.07.2012 r. i 16.07.2012 r. Pozwany odpowiedział e-mailem (dnia 11.07.2012 r.) na wezwanie wskazując, iż z należnością powoda „zostanie potrącona” należność z oznaczonych faktur vat (dotyczących projektu D.).

Dowód: wezwania do zapłaty z dowodami nadania i odbioru k. 20-23

Pismem z dnia 18.07.2012 r. pozwany zgłosił do powoda wady okna wykonanego do obiektu Hotelu (...) i domagał się dostarczenia dzieła wolnego od wad zgodnie z zamówieniem. Pismo to nie zostało podpisane. Oprócz nieprawidłowych wymiarów pozwany zarzucił brak kompletnego systemu montażu (brak kołków montażowych, kleju) z zastrzeżeniem potrącenia „kwoty za powyższe zamówienie z faktur dotyczących przedmiotu zamówienia”, wymieniając numery faktur vat wystawionych przez powoda (sic!) w związku z „projektem D.. Nadto pozwany zastrzegł obciążenie pozwanego kosztami utylizacji okna w przypadku nieodebrania go w ciągu 7 dni.

Dowód: reklamacja z dnia 18.07.2012 r. wraz z dowodem doręczenia k. 63-64,

W odpowiedzi na reklamację powód odmówił jej uwzględnienia powołując się na odbiór dzieła bez zastrzeżeń.

Dowód: pismo powoda z dnia 20.07.2012 r. k. 65

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 627 kc, stanowiącego, iż przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Jak wynika z okoliczności sprawy bezsporne było, iż okna plastikowe, wykonane dla tzw. projektu A, zostały wykonane prawidłowo i co do zasady pozwany nie kwestionował należności z przedstawionej do pozwu faktury vat.

Spór jednak w przedmiotowej sprawie dotyczył zasadności przeciwstawionych roszczeniu powoda zarzutów i roszczeń pozwanego wobec powoda.

Pozwany zarzucił nienależyte wykonanie innej umowy o dzieło, której przedmiotem było wykonanie nietypowego ze względu na konstrukcję i politażowego ze względu na możliwość wystąpienia błędów wykonawczych, okna z aluminium o określonych właściwościach profili (odporność na sól) i szyb (nieprzepuszczalność hałasu, samoczyszczenie, oddziaływanie słońca – określanej między stronami jako projekt D. A nadto dwójako uzasadniał zasadność swoich zarzutów. Po pierwsze i przede wszystkim wskazywał na ustalenia umowne między stronami dotyczące „powiązania obu projektów i ich łączne rozliczenie”, a po drugie (z ostrożności procesowej) podniósł zarzut potrącenia.

Sąd nie uznał zasadności argumentacji zarzutów pozwanego. W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż strona pozwana nie wykazała stosownymi dowodami, aby były między stronami ustne ustalenia umowne przed wykonaniem obu umów o ich wzajemnym powiązaniu i łącznym rozliczeniu. Dowód z przesłuchania stron zgłoszony po przeprowadzeniu wszystkich zawnioskowanych, zgodnie z dyspozycją art. 207 kpc, dowodów, sąd ocenił jako spóźniony i zmierzający do przedłużenia postępowania. Pozwany bowiem już w sprzeciwie podnosił powyższą okoliczność, zatem nie wyniknęła ona z zeznań świadka R. L.. Informacyjne przesłuchanie powoda dodatkowo wskazało na brak uczestnictwa w rozmowach o „projekcie A.” prezesa zarządu pozwanej spółki (osoba narodowości belgijskiej). Zatem nie mogły być dokonane ustalenia o powiązaniu obu umów, skoro rozmowy wstępne dotyczyły tylko „projektu D.”. Sąd również wnioskuje o zbędności przesłuchania prezesa zarządu strony pozwanej.

W tym zakresie strona pozwana nie zgłosiła także zarzutu w trybie art. 162 kpc.

Odnośnie zarzutu potrącenia, w ocenie sądu nie zostały przez stronę pozwaną wykazane ani przesłanki skuteczności złożenia oświadczenia o potrąceniu ani zasadność potrącenia.

Stosownie do treści art. 498 § 1 kc, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub (...), a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem (...).

Zdaniem sądu oświadczenie pozwanego o potrąceniu nie było skuteczne z kilku przyczyn: w chwili składania pisma z dnia 18.07.2012 r. powodowi, pozwany nie był jego wierzycielem, albowiem jego wierzytelność nie była jeszcze wymagalna, a w przypadku oświadczenia (sugestii) zawartego w e-mailu od R. L. (1) (z dnia 11.07.2012 r.), oprócz powyższego, sąd uznał, iż nie był on osobą upoważnioną do składania oświadczeń woli za stronę pozwaną.

Wierzytelność pozwanego, np. wynikająca z uprawnień opartych na normie art. 637 § 2 kc, w dacie pisma z dnia 18.07.2012 r. ani w chwili wyrokowania nie istniała. Pozwany bowiem nie złożył oświadczenia o odstąpieniu od umowy. W tym zakresie znalazłby wówczas zastosowanie przepis art. 494 kc dotyczący zwrotu wzajemnych świadczeń.

Odnośnie zaś osoby pana R. L. (1), sąd uznał, iż pozwany nie wykazał, aby świadek ten w tej konkretnej sprawie był upoważniony do reprezentacji spółki, co zwykle reguluje umowa statutowa tej osoby prawnej.

Nadto na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego sąd uznał, iż pozwany nie udowodnił, iż oświadczenie o potrąceniu było zasadne. Pozwany nie wykazał ani zachowania terminu do zgłoszenia wad (art. 637 § 2 kc w zw. z art. 638 kc i w zw. z art. 563 § 2 kc – czas i sposób zbadania rzeczy) ani ich rzeczywistego wystąpienia. Dowód w tym zakresie, jako twierdzącego o występowaniu, obciążał pozwanego (art. 6 kc). W szczególności wobec podnoszonych w tym zakresie argumentów i zarzutów powoda, pozwany nie wykazał swoich twierdzeń stosownymi dowodami.

W żaden sposób bowiem nie zostały ani podane ani udowodnione przyczyny dla których po odbiorze w dniu 23.05.2012 (+ dostarczenie szyby 06.06.2012 r.) montaż okna został wykonany w dniu 29.06.2012 r. i z jakich przyczyn tylko przy montażu (jak zdaje się twierdzić pozwany) można było stwierdzić wady dzieła. Albo z jakich przyczyn nie wykonano badania zgodności wymiarów dostarczonego okna z projektem (zarówno okna jak i otworu okiennego) / zamówieniem/ofertą .

Co do wykazania przez pozwanego istnienia wad, to wskazać należy, iż w ocenie sądu zawnioskowane w tym zakresie dowody z zeznań świadków nie wykazują tych okoliczności. Skoro bowiem okna nie można było prawidłowo umieścić w przeznaczonym dla niego otworze okiennym, a była w tym zakresie stosowna dokumentacja projektowa z wymiarami, to w ocenie sądu pozwany nie wykazał, aby wymiary dostarczonego okna odbiegały od tej dokumentacji (w szczególności od dokumentu uzyskanego od architekta k. 107 w powiązaniu ze zdjęciami dokumentacji projektowej miejsca posadowienia okna k.108-112). Powyższa okoliczność skutkowałą przyjęciem prawdziwości zeznań świadka K. S. o zgodności wymiarów okna z projektem.

Pozwany nie zdołał również wykazać, wbrew zarzutom powoda, iż prawidłowo wykonał ściankę ogniową, albo, że zachodzi tożsamość otworu okiennego przy pomiarze i przy montażu (według fotografii z dnia 29.06.2012 r.).

Pozwany wręcz (mimo wymogu z art. 3 kpc) nie podał żadnych twierdzeń odnośnie budowy ścianki ogniowej. Biorąc jednak pod uwagę dokumentację projektową (dokumenty z k. 108-112) oraz korespondencję stron w tym przedmiocie, sąd ocenił, iż pozwany potwierdza fakt konieczności nadbudowy ścianki po prawej stronie o szerokości 51 mm. To wynika w szczególności z dokumentu na k. 108. W tym zakresie oraz biorąc pod uwagę zarzut powoda o braku tożsamości otworu okiennego w chwili montażu, sąd uznał za niespójne zeznania świadka R. L., który stwierdził, iż otwór był gotowy do montażu w czasie wykonywania pomiaru (k. 130). Zatem jego zeznania nie wyjaśniają ani kwestii tożsamości otworu okiennego przy pomiarze i montażu ani zmian w zakresie budowy ścianki po prawej stronie.

Reasumując podstawowa zarzucana powodowi wada dzieła w postaci nieprawidłowości wykonania okna w zakresie wymiarów nie została przez pozwanego wykazana. Pozostałe wady (otarcia powłoki profili, brak elementów do montażu) również nie zostały potwierdzone innymi dowodami niż zeznania świadków- pracowników lub osób związanych z pozwanym umowami zlecenia. Tymczasem twierdzeniom tym przeczy dowód z dokumentów w postaci dowodów wz, w których świadek stwierdza prawidłowość i kompletność dostarczonego dzieła. Mimo wykonania dokumentacji zdjęciowej w tym zakresie nie została ona przedstawiona do sprzeciwu.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.702,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10.07.2012 r. do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znalazło oparcie w treści art. 98 kpc. Zatem strona pozwana obowiązana jest do zwrotu na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego (2400 zł) i opłaty sądowej 886 zł oraz skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).